

LXXIII.

Forflag til Lov

om

Afgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa
Servitutter m. m.

(Forelagt i Landstinget den 11te Januar 1901 af 6te Landstingsmand for 1ste Kreds [Dct. Hansen] og 4de Landstingsmand for 2den Kreds [P. G. C. Jensen].)

§ 1.

Ejeren af en fast Ejendom har, under Sagtagelse af nedenstaaende Bestemmelser, Afgang til at faa Mortifikationsdom paa en Servitut, der er noteret paa hans Ejendoms Folio i Panteregistrene, naar Servituten aldrig lovgyldigt er paalagt Ejendommen, eller den er bortfalden, eller naar den, dersom Udstyknng af den servitutbeholdende Ejendom er foregaaet, ikke vedrører den Parcel, hvis Ejer søger Mortifikationsdom, eller naar der ikke længere findes nogen, som er berettiget til at gøre Servituten gældende.

§ 2.

De i § 1 omhandlede Sager anlægges ved den behæftede Ejendoms Værneting efter Stævning, hvori der skal indeholdes Dplysning om: den By — paa Landet tillige det Sogn — hvor Ejendommen ligger, Ejendommens Matr.-Nr. — for Købstæders og Handelspladsers Bedkommende tillige dens Gade-Nr. —, det servitutstiftende Dokument's Tinglæsningsdag, Servituttens Indhold, Udstederens Navn og hvem der i Dokumentet er nævnt som servitut- eller paataleberettiget. Tillige skal Stævningen indeholde en Indkaldelse til de Personer eller Myndigheder, som ifølge næste Paragraf særlig skulle indstævnes, samt en til alle og enhver, som maatte ville modsætte sig Servituttens Udsettelse, rettet Opfordring til at møde i Sagen og varetage deres Tarv.

§ 3.

Sagen anlægges:

- a. dersom Servituten ifølge Stiftelsesdokumentet er paalagt til Fordel for en eller flere faste Ejendomme, mod dens eller disse's Ejere;
- b. dersom Servituten er paalagt af en offentlig Myndighed, mod denne;